

לִיה רְשׁוֹ לְמִיכָל בְּלָהוּ בְעִירֵי. מָאֵי טַעְמָא, בְּנִין
 דְּאַתְקִיף בְּהָהוּא בְּרִית עֵץ הַחַיִּים, וְקָרִיב לִיה בְּעֵץ
 הַדַּעַת וְעָבַד יְחֻדָּא בְּקַדְמִיתָא אֲלָא דְלִבְתָּר אֲתַפְתָּא
 דְּבָעָא לְמַבְדֵּק בְּהָהוּא חֻבָּה וְלֹא לְאַתְדַּבֵּק בִּיה
 וְאַפִּילוּ הָכִי לֹא אֲשַׁתְּזִיב מִנִּיה וְנָצִיב הָהוּא בְּרַמָּא.

תָּא חַיִּי, אָדָם דְּזֻמִּין לְאַתְפְּתָאָה בְּאִלְנֵי לֹא יְהֵב
 לִיה אִילְנֵי וְאַרְחֻקִּינָהוּ מִנִּיה דְּהָא לֹא אֲדַכָּר
 לֹזֵן אֲלָא דְּאִיהוּ עָבַד גְּרַמִּיה חֹל וְנָצִיב הָהוּא בְּרַמָּא
 דְּאַקְרִי בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּקַדְמִיתָא אֲשַׁתְּלִים בִּיה וְחַפְיָא
 עָלֶיהָ (וְאַשְׁתִּיזִים) אֲשַׁתְּזִיב בָּהּ. וּמֵאַן אִיהִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
 דָּא תִּיבָה דְּאַקְרִי אֲרוֹן הַבְּרִית. וְהַשְׁתָּא כִּד בָּעָא
 לְמַבְדֵּק, מָה כְּתִיב (בראשית ט) וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן, כְּמָה דְּאַתְ
 אָמַר, וַתִּקַּח מִפְּרִיו. לְבָתָר וַיִּתְּנָל בְּתוֹךְ אֶהְלֵה. גְּלִי
 הָהוּא פְּרָצָה בְּקַדְמִיתָא בְּגוּ מִשְׁכְּנֵיהָ בְּגוּ לְגוּ. וְאִי

לשון הקודש

בְּאִלְנֹת, לֹא נָתַן לֹא אִילְנֹת וְהִרְחִיק
 אוֹתָם מִמֶּנּוּ, שְׁהָרִי לֹא הוֹפִירָם, אֲלָא
 שְׁעָשָׂה אֶת עֲצָמוּ חֵל, וְנִטַּע אוֹתוֹ פְּרִים
 שְׁנִקְרָא בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּתַחֲלָה נִשְׁלַם בּוֹ
 וְכִסָּה עָלָיו נִצַּל וְנִנְצַל בּוֹ. וְכִי הִיא בֵּית
 יִשְׂרָאֵל? זוֹ תִּבָּה שְׁנִקְרָאת אֲרוֹן הַבְּרִית.
 וְעַכְשָׁו בְּשַׁרְצָה לְבָדֵק מָה כְּתוּב? (בראשית
 ט) וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן, כְּמוֹ שְׁנִנְאָמַר וַתִּקַּח
 מִפְּרִיו. אַחַר כֵּן וַיִּתְּנָל בְּתוֹךְ אֶהְלֵה, גְּלֵה

אוֹתָם בְּהַמּוֹת טְהוּרוֹת, נָתַן לוֹ רְשׁוֹת
 לְאַכֵּל כָּל הַבְּהֵמוֹת, מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא חֲחֻזִיק בְּאוֹתוֹ בְּרִית עֵץ הַחַיִּים
 וְקָרִיב אוֹתוֹ לְעֵץ הַדַּעַת, וְעָשָׂה יְחֻד
 כְּבְּרָא שְׁוֹנָה, אֲלָא שְׁאַחַר כֵּן הִתְפַּתָּה
 שַׁרְצָה לְבָדֵק אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא וְלֹא
 לְדַבֵּק בּוֹ, אֲפִילוּ כֵּן לֹא נִצַּל מִמֶּנּוּ וְהַצִּיב
 אוֹתוֹ פְּרִים.

בַּא רְאֵה, אָדָם שְׁעָתִיד לְהִתְפַּתּוֹת

לֹא הָיָה מִדְּבַחַת דְּאִגִּינַת עָלִיָּה מִשּׁוּם דְּאִתְדַבֵּק
 בָּהּ בְּקִדְמִיתָא הָוָה נִתְפָּס מִיָּד. וְעַם כָּל דָּא כִּד לֹא
 עֵבֵד לִיָּה אֲלָא לְמַבְדֵּק, כְּפִי עָלִיָּה אִוְרִייתָא וְלֹא
 פְּרַסְמִיָּה כְּמָה דְּפְרַסְמִי לְאָדָם. וְהָיָה מִדְּבַחַת הוּא
 בְּפִרְהָ עָלִיָּה.

תָּא חֲזִי, מִזְבַּח שֶׁל בֵּית עוֹלָמִים הוּא תְּלַתִּין וּתְרִין
 עַל תְּלַתִּין וּתְרִין אָמָה (וְהִיא) הִיא רְמִיזָא בְּתֵרִין
 וּתְלַתִּין נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה. דְּהָא חֲכָמָה תְּתַאָּה
 אֲקָרִי, עָלָה אָמָה וּפְנָם אָמָה, זְהוּ יוֹס"ד לְקַבֵּל (צַדִּיק)
 צַד"ק דְּלַעִילָא דְּהָא כְּגוֹזְנָא דְּכוּלְהוּ דְּרַגְיָן אִית בָּהּ
 וּכְלָהוּ אֶתְחַזְיִין בָּהּ דְּהָא מְרָאָה אֲקָרִי.

עָלָה חֲמֵשׁ וּפְנָם אָמָה, זְהוּ סוּבְב לְקַבֵּל הָהוּא דְּרַגְנָא
 דְּאִתְדַבֵּק בָּהּ דְּאִיְהוּ סוּבְב לְהָהוּא מִזְבַּח הָדָא
 הוּא דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) וַיִּמְנֹעַ תְּחַפְּקֵנִי דְּהָא מִיֹּס"ד

לשון הקודש

וְהִיא רְמוּזָה בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם נְתִיבוֹת
 פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, שְׁהָרִי חֲכָמָה תְּחַתְּנוּנָה
 נִקְרָאת. עָלָה אָמָה נִכְנַס אָמָה – זְהוּ
 יוֹסֵד, כְּנֻגָד וְצַדִּיקוּ צַדִּיק שְׁלַמְעֵלָה, שְׁהָרִי
 כְּמוֹ שְׂיֵשׁ בָּהּ אֵת כָּל הַדְּרָגוֹת וְכָלֵם
 נִרְאִים בָּהּ, שְׁהָרִי נִקְרָאת מְרָאָה.

עָלָה חֲמֵשׁ וּכְנַס אָמָה – זְהוּ סוּבְב, כְּנֻגָד
 אוֹתָהּ דְּרַגְנָה שְׁנֵדְבֵק בָּהּ, שְׁהִיא סוּבְבַת
 אֵת אוֹתוֹ הַמְּזֻבָּח. זְהוּ שְׁכַתוּב (שִׁיר ב)

אוֹתָהּ פְּרָצָה כְּבִרְאשׁוֹנָה בְּתוֹךְ מִשְׁכְּנוֹ
 לְפָנָי וּלְפָנָיִם. וְאִם לֹא אוֹתוֹ מִזְבַּח שְׁהֵגֵן
 עָלָיו מִשּׁוּם שְׁנֵדְבֵק בּוֹ בְּתַחֲלָה, הָיָה
 נִתְפָּס מִיָּד. וְעַם כָּל זֶה, כְּשִׁלְא עֲשָׂה אוֹתוֹ
 רַק לְבִדְדֵק, בְּסִתְהָ עָלָיו הַתּוֹרָה וְלֹא
 פְּרַסְמָה אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁפְרַסְמִי אֵת הָאָדָם,
 וְאוֹתוֹ מִזְבַּח בְּפִרְהָ עָלָיו.

כֹּא רָאָה, מִזְבַּח שֶׁל בֵּית עוֹלָמִים הָיָה
 שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם עַל שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם אָמָה,

עד תהוא דרגא תמשה דרגין אינון.

עָלָה שָׁלֹשׁ וּכְנֶס אִמָּה, אֵלֹו קַרְנֹת לְקַבֵּל אֵינוֹן
תְּלָתָא דִּרְגִין דְּאֵתִיּוֹן לָהּ מִנִּיּוּהוּ תְּקִיפּוּ
עֲלָאָה וְשִׁפְעָה. וּבְגִין כֶּךָ דְּדוּד שְׁנַמְשָׁח בְּקַרְנֵי נִמְשָׁכָה
מִלְכוּתוֹ בְּגִין דְּאִיהוּ בְּאֵינוֹן קַרְנֹת הַמְּזִבַּח תְּקִיפּוּ
דְּמִדְבַּחָא עֲלָאָה.

תָּא חַוִּי, אַרְבַּע קַרְנֹת, אִמָּה עַל אִמָּה אֵית בֵּיהּ
בְּמִזְבֵּחַ, בְּגִין דְּאִיהוּ כִּסָּא דְּדוּד יוֹם רְבִיעָאֵי לְתַת
לָהּ שִׁפְעָה מֵאֵינוֹן שָׁלֹשׁ אַמּוֹת לְאֵינוֹן אַרְבַּע קַרְנֹת.
וְכַד הוּוּ מִקְרִיבִין בְּהַנִּי מִסְטָרָא דְחָסִ"ד עֲלַת הַתָּמִיד
לְגַבֵּי מִזְבֵּחַ הוּוּ מִקְרִיבִין לֵיהּ הֵהוּא אֶתְרָא דְאֶקְרִי
מִזְבֵּחַ. וְכַד הוּוּ עֲבָדִין מְתַנּוֹת מְדַמָּא דְעוֹלָה הוּוּ
סְלָקִין וְהוּוּ אֲזֵלִין בְּהֵהוּא סוּבְב דְּאִיהוּ דְּרָגָא דִּידְהוּ
וְחוֹלְקִיהּ דְּאִבוּהוֹן דִּיהֲבִין שְׁתֵּי מְתַנּוֹת שְׁהֵן אַרְבַּע

לשון הקודש

יש במזבֵּחַ, משום שהיא כסא דוד, יום
הרביעי לַתַּת לָהּ שִׁפְעָה מֵאֵינוֹן שָׁלֹשׁ
אַמּוֹת לְאֵינוֹן אַרְבַּע קַרְנֹת. וּכְשֶׁהֱיוּ
מִקְרִיבִים הַכֹּהֲנִים מֵהַצֵּד שֶׁל חֶסֶד עוֹלַת
הַתָּמִיד אֲצֵל הַמִּזְבֵּחַ, הָיוּ מִקְרִיבִים אוֹתוֹ
לְאוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁנִּקְרָא מִזְבֵּחַ (מִלְכוּת).
וּכְשֶׁהֱיוּ עוֹשִׂים מְתַנּוֹת מִדָּם הָעוֹלָה, הָיוּ
עוֹלִים וְהָיוּ הוֹלְכִים בְּאוֹתוֹ הַסּוּבְב שֶׁהוּא
הַדְּרָגָה שֶׁלָּהֶם וְחֶלֶק אֲבִיהֶם, וְנוֹתְנִים

וימינו תחבֵּקֵנִי, שְׁתֵּרֵי מִיסוּד עַד אוֹתָהּ
דְּרָגָה חֲמֵשׁ דְּרָגוֹת הֵן.
עָלָה שָׁלֹשׁ וּכְנֶס אִמָּה – אֵלֹו קַרְנֹת,
כְּנֻגַד אוֹתָן שָׁלֹשׁ דְּרָגוֹת שְׂרָאוּ לָהּ מֵהֶם
הַתַּקְפָּה הָעֲלִיּוֹן וְשִׁפְעָה, וּמִשּׁוּם כֶּךָ דְּדוּד
שְׁנַמְשָׁח בְּקַרְנֵי, נִמְשָׁכָה מִלְכוּתוֹ, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא בְּאוֹתָן קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ, תַּקְפָּה
הַמִּזְבֵּחַ הָעֲלִיּוֹן.
בֵּא רֵאָה, אַרְבַּע קַרְנֹת אִמָּה עַל אִמָּה

לְקַבֵּל הֵהוּא אֶתְרָא דְאַקְרֵי עוֹלָה.

וְלְקַבֵּל שְׁתֵּי מִתְנֹות דְּהֵהוּא בּוּכְרָא דְנִטְיִיל תְּרִין
 חוּלְקִין הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב
 אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים רַחֲמֵי וְדִינָא וְנָסִיב הֵהוּא צְדִיק
 תְּרִין חוּלְקִין דִּידיה הָדָא הוּא דְכְתִיב (דברי הימים א ה)
 נִתְּנָה בְּכָרְתּוֹ לְבָנֵי יוֹסֵף וְתִרְיִן חוּלְקִין דְּאָבוּי וְנָסִיב
 כִּלְא הָאִי כ"ל וְאַמְלִי לְהֵהוּא אֶתְרָא דְאַקְרֵי יָם. הָדָא
 הוּא דְכְתִיב, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם.

הָאִי מְזַבַּח הָעוֹלָה הָזֶה גְּבִייה, הָא (הא) תִּשְׁעָ אַמּוֹת
 לְקַבֵּל תִּשְׁעָה דְרִגְיִין דְּאִיפָּא עַד צְדִיק תִּשְׁעָא
 דְּכוּלָּא טוֹב וְדָאִי. וְאִיהוּ כְּבַנְיָן אוּצָר רַחֲבָה מְלֻמְטָה
 וּקְצָרָה מְלֻמְעָלָה הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּבֶן יי אֱלֹהִים
 אֶת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה. וְהָאִי מְזַבַּח
 עֲלָאָה הוּא אֲשֶׁתּוֹ דְּהָאָדָם דְּלַעִילָא וּבְנִין כֶּף אֶקְרֵי

לשון הקודש

שְׁנַקְרָא יָם. זְהוּ שְׁכָתוּב (קהלת א) כָּל
 הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם.

זֶה מְזַבַּח הָעוֹלָה הָזֶה אֶעְלוּ. תִּשְׁעָ אַמּוֹת
 הָלָלוּ כְּנִגְדַּ תִּשְׁעָ דְרִגְוֹת שְׁנֵי עַד הַצְדִּיק
 הַתִּשְׁעִי שֶׁל הַכֹּל, טוֹב וְדָאִי, וְהִיא כְּבַנְיָן
 אוּצָר, רַחֲבָה מְלֻמְטָה וּקְצָרָה מְלֻמְעָלָה.
 זְהוּ שְׁכָתוּב (בראשית ב) וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת
 הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה.
 וְהַמְזַבַּח הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה הוּא אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל אָדָם

שְׁתֵּי מִתְנֹות שְׁהֵן אַרְבַּע כְּנִגְדַּ אוֹתוֹ מְקוּם
 שְׁנַקְרָא עוֹלָה.

וּבְכַנְגַּד שְׁתֵּי מִתְנֹות שֶׁל אוֹתוֹ בְּכוּר
 שְׁנוּטִיל שְׁנֵי חֲלָקִים. זְהוּ שְׁכָתוּב (בראשית כה)
 וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהָלִים, רַחֲמִים
 וְדִין, וְלָקַח אוֹתוֹ צְדִיק שְׁנֵי חֲלָקִים שָׁלוּ.
 זְהוּ שְׁכָתוּב (דברי הימים א ה) נִתְּנָה בְּכָרְתּוֹ
 לְבָנֵי יוֹסֵף, וְשְׁנֵי חֲלָקִים שֶׁל אָבוּי, וְלָקַחְהָ
 הַכֹּל כֹּל הַזֹּאת, וּמִמְלָא אוֹתוֹ מְקוּם

מִזְבַּח הָעוֹלָה כָּמֹה דַּאתְּ אָמַר (יהושע ג) אַרְוֹן הַבְּרִית
 וְדָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶקְרִי מִזְבַּח מָאִי טַעְמָא אֶקְרִי
 הָכִי בְּגִין דְּכַד בְּנֵי עַלְמָא לָא מְכַשְׁרֵן עוֹבְדֵיהוּ אִיהִי
 דְּבַחָא לֹון הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כ"ו) וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם
 אֶף אֲנִי. דְּהָא כָּל מָאִי קֶרְבָּא דְּמִלְכָּא בִּידֵיהּ
 אֶתְמַסְרוּ הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שיר השירים ג) הִנֵּה מִטָּתוֹ
 שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ. וּבְגִין כֶּךָ אֹרִייתָא
 שְׁלִימָתָא קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא יְהִבָּה לֹון לְיִשְׂרָאֵל לְמִזְבֵּי
 בַּה לְחַיֵּי עַלְמָא לְאַשְׁתַּזְבָּא מְדִינוּי דְּהָהוּא מִזְבַּח. מַה
 דְּלִית רִשׁוּ לְגַבְרָא אַחְרָא לְקֶרְבָּא לְגַבְרָא.

וְכִי תִימָא הָא חֲמִינָא מִשָּׁה קָרִיב לְגַבְרָא שְׁבַעָה
 יוֹמִין בְּקַדְמִיתָא, תָּא חֲזִי כְּתִיב (שיר השירים ב')
 שְׂמְאָלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיְמִינֹו תַחְבֵּקֵנִי. הָאִי קָרָא עַל
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֶתְמַר כַּד אִיהִי שְׂרִיָּא בְּאַרְעָא קְדִישָׁא

לשון הקודש

וְלָכֵן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לְיִשְׂרָאֵל
 תּוֹרָה שְׁלֹמָה לְזִכְרוֹת בַּה לְחַיֵּי עוֹלָם
 וְלְהַנְצִיל מְדִין אוֹתוֹ הַמְּזַבַּח, מַה שְׂאִין
 רְשׁוֹת לְאִישׁ אַחַר לְקָרֵב אֵלֶיהָ.

וְאִם תֵּאמַר, הֲרֵי רְאִינוּ שְׂמִשָּׁה קָרֵב
 אֵלֶיהָ שְׁבַעָה יָמִים בְּהַתְחַלָּה – בַּא רְאָה,
 כְּתוּב (שיר ג) שְׂמְאָלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיְמִינֹו
 תַחְבֵּקֵנִי. הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר עַל כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, בְּשָׂהִיא שׁוֹרָה בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה

שְׁלֹמְעָלָה, וְלָכֵן נִקְרָא מִזְבַּח הָעוֹלָה, כְּמוֹ
 שְׂנַאֲמַר (יהושע א) אַרְוֹן הַבְּרִית, וְזוֹ כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְנִקְרָאת מִזְבַּח. מַה הַטַּעַם
 נִקְרָאת כֶּךָ? מְשׁוּם שְׂכַאֲשֵׁר בְּנֵי הָעוֹלָם
 אִין מַעֲשִׂיהֶם בְּשָׂרִים, הִיא זֹכְבַת אוֹתָם.
 זְהוּ שְׂכַתוּב (ויקרא כו) וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם אֶף
 [גַּם] אֲנִי, שְׁהָרִי כָּל כְּלֵי הַקְּרֵב שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 נִמְסְרוּ בְּיָדָהּ. זְהוּ שְׂכַתוּב (שיר א) הִנֵּה
 מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ.

בְּכָל אֵינּוֹן שְׁבַעַת יָמִין בְּלֵחוּ בְשִׁלְיָמוּ הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (ויקרא ח') שְׁבַעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יַדְכֶם וּבְגִין כֶּךָ
 אֶקְרוּן שְׁבַעַת יָמֵי הַמְלוֹאִים דִּי יִקָּא.

וּמִשָּׁה דְּאִיהוּ לְוֵי מְסִטְרָא דָּא קָרִיב בְּקַדְמֵיתָא
 לְגַבֵּי הָאֵי מְזִבְתָּ. הָדָא הוּא דְּכְתִיב שְׁמַאלוֹ
 תַּחַת לְרֵאשֵׁי מָאֵי רֵאשֵׁי אֱלָא בְּרִישָׁא כַּד אֶתְדַבְּקַת
 הָאֵי מְזִבְתָּ בְּהָהוּא עוֹלָה שְׁמַאלוֹ אֶתְקָרִי בְּקַדְמֵיתָא,
 וְעַם כָּל דָּא אֶתְעָרוּ חֲבֵרֵיִיא בְּחִלּוּק לָבָן שְׂאִין בּוֹ
 אִימְרָא שְׁמַשׁ. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ל') מִחֲשׂוֹף
 הִלָּבָן אֲשֶׁר עַל הַמִּקְלוֹת. בְּגִין דְּאֶפְּרָא עַל גַּב דְּאִיהוּ
 מְסִטְרָא דְּדִינָא אֶתְלַבֵּשׁ בְּחָסְדִּי וְקָרִיב לְגַבָּהּ וְאֶתְעָר
 חָסְדִּי עֲלָאָה בְּעֵלְמָא.

וּמֵאֵי קָרִיב פֶּר בְּרִישָׁא תְּמִיד שְׁלֵשָׁה עוֹלָה
 וְדָאֵי. וְלִבְתָּר קָרִיב פֶּר חֲטָאֵת לְמִיָּהֵב שְׁלֵמָא

לשון הקודש

בַּתְּחִלָּה. וְעַם כָּל זֶה הֵעִירוּ הַחֲבֵרִים,
 בְּחִלּוּק לָבָן שְׂאִין בּוֹ אִמְרָא שְׁמַשׁ, זֶהוּ
 שְׁכָתוּב (בראשית ל') מִחֲשׂוֹף הִלָּבָן אֲשֶׁר עַל
 הַמִּקְלוֹת. מִשּׁוֹם שְׂאֶפְּרָא עַל גַּב שְׁהוּא מְצַד
 הַדִּין, הַתְּלַבֵּשׁ בְּחָסְדִּי וְקָרִיב אֵלָיְהּ, וְהֵעִיר
 חָסְדִּי עֲלֵיוֹן בְּעוֹלָם.

וּמַה הַקָּרִיב? פֶּר בְּרֵאשִׁית תְּמִיד שְׁלֵשָׁה עוֹלָה
 וְדָאֵי, וְאַחַר כֶּךָ הַקָּרִיב פֶּר חֲטָאֵת, לְתַת
 שְׁלוֹם בֵּין אֹתוֹ פֶּר חֲטָאֵת וְאַחֲרָן

בְּכָל אֹתָם שְׁבַעַת יָמִים כְּלָם בְּשִׁלְמוֹת.
 זֶהוּ שְׁכָתוּב (ויקרא ח') שְׁבַעַת יָמִים יִמְלֵא
 אֶת יַדְכֶם, וְלָכֵן נִקְרְאוּ שְׁבַעַת יָמֵי
 הַמְלוֹאִים דְּוָקָא.

וּמִשָּׁה שְׁהוּא לְוֵי מְצַד זֶה הוּא קָרִיב
 בַּתְּחִלָּה לְמְזִבְתָּ הַזֶּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב
 שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשֵׁי. מַה זֶה רֵאשֵׁי?
 אֱלָא בְּרֵאשִׁית, כְּשֶׁנִּדְבְּקַת מְזִבְתָּ הוּוּ
 בְּאֹתָהּ עוֹלָה, שְׁמַאלוֹ הִיא נִקְרְאֵת

בין ההוא פר חטאת ואהרן דחב לגבה פד עבד
 עגלא (ס"א עולה) ודא פגסת ישראל וחתטאת לקבלה
 איתו. ודא פר כהן משיח פד איתו חב לגבי מזבח
 מה דלא אית פגבר אחרא אלא נוקבתא לחטאת
 ולבתר קריב עולה לגבה. פיון דאתקריב עולה לגבי
 האי מזבח פדיון מלואים הוא. מלואים לעילא
 מלואים לתתא וכלהו עלמין בחדוה, דהא
 מטרוניתא אתחברת בבעלה וכדין קריב לגבי ההוא
 מזבח איל המלואים.

ויהיב מההוא דמא על תנוף אודנא דאהרן פגין
 דתהוי רכיבא למשמע פרכיכו ולא בקשיו.
 ויקבל מלי דאורייתא דלא לאפרדא תורה שבעל
 פה מתורה שבכתב ולא שלמא עלמין פלהו וכן
 לבגיו. ופקיד לון דיתבון בההוא תרעא דההוא אהל
 למיטר ההוא אתרא דלא יתקרב ערל וטמא

 לשון הקודש

התחברה עם בעלה, ואז מקריב לאותו
 מזבח את איל המלואים.
 ונותן מאותו דם על תנוף און אהרן כדי
 שתהיה רפה לשמע פרכות, ולא בקשיו.
 ויקבל דברי תורה, שלא להפריד בין
 תורה שבעל פה מתורה שבכתב,
 ולהשלים כל העולמות, וכן לבגיו. וצוה
 אותם שישבו באותו השער של אותו

שחטא לה בשעשה עגל, וזו פגסת
 ישראל, וחתטאת היא פגגדה. וזה פר
 כהן משיח כשהוא חטא אל המזבח, מה
 שאין באיש אחר, אלא נקבה לחטאת,
 ואחר כך מקריב עולה אליה. פיון
 שהקרבה עולה למזבח הזה, אז מלואים
 היא. מלואים למעלה מלואים למטה.
 וכל העולמות בשמחה, שהרי הגבירה